

Извори материјала за Радну свеску

3–9. МАЈА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | БРОЈЕВИ 27–29

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-2-E 528 ¶15

Приноси

Принос од вина. Врста приноса која се приносила заједно с већином других жртава и то се усталило након уласка Израелаца у Обећану земљу (Бр 15:2, 5, 8-10). То вино се преко жртве изливало на олтар (Бр 28:7, 14; упоредити с Из 30:9 и Бр 15:10). Апостол Павле је хришћанима у Филиппима написао: „Ако се и изливам као принос од вина на вашу жртву и свету службу на коју вас вера подстиче, радостан сам.“ Тиме што је рекао да се излива значило је да је спреман да се троши за своју браћу (Фп 2:17). Пред смрт је Тимотеју написао: „Ја се већ изливам као принос од вина и приближило се време мог ослобођења“ (2Ти 4:6).

10–16. МАЈА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | БРОЈЕВИ 30–31

„Испуни своје завете“

it-2-E 1162

Завет

Даје се добровољно, али се мора испуни-ти. Завети се нису морали давати, али ако би га неко дао, Бог би га сматрао обавезним да га испуни. У Библији чак пише да ће човек тиме што даје завет обавезати своју душу, то јест да животом гарантује да ће испунити дату реч (Бр 30:2, *bi12*; видети и Ри 1:31, 32). Пошто је то тако озбиљно, Библија нас подстиче да добро размислимо пре него што дамо неки завет, узимајући у

обзир шта то све подразумева. У Закону је стајало: „Ако се заветујеш Јехови, свом Богу, не оклевај да испуниш свој завет, јер ће Јехова, твој Бог, тражити то од тебе. Ако га не испуниш, то ће ти бити грех. Али ако се не заветујеш, нећеш бити крив за грех“ (Пз 23:21, 22).

it-2-E 1162

Завет

Особа која се заветовала свечано је Богу обећала да ће нешто урадити, да ће му нешто жртвовати или даровати, да ће ступити у неку службу или да ће се уздржавати од нечега што само по себи није било погрешно. Завети су давани добровољно. То је било свечано обећање на које се гледало озбиљно као и на заклетву, па се зато понекад заједно спомињу у Библији (Бр 30:2; Мт 5:33). Када се особа заветује, она обећава да ће нешто урадити, а када се заклиње, тада пред неким ауторитетом гарантује да говори истину или да се на нешто обавезује. Често би се људи, кад би склопили савез, заклели да ће га се и држати (Пст 26:28; 31:44, 53).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-2-E 28 ¶1

Јефтај

Понекад се дешавало да неко буде посвећен да цео живот служи Јехови у његовом светилишту. Родитељи су имали право да то ураде са својом децом. На пример, Самуилова мајка Ана се још пре него што га је родила заветовала да ће он целог живота служити у светом шатору. Њен муж Елкана јој је одобрио тај завет. Чим је Самуило престао да сиса, одвела га је у шатор у Силому и дала га да служи Јехови и уз то принела јунца на жртву (1Са 1:11, 22-28; 2:11). Још једно такво дете посвећено да служи Богу,

али као назиреј, био је Самсон (Су 13:2-5, 11-14; упоредити с Бр 30:3-5, 16 где се говори какав ауторитет је имао отац над ћеркиним заветима).

17-23. МАЈА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | БРОЈЕВИ 32-33

„Отерајте пред собом све становнике те земље“

it-1-E 404 ¶2

Ханан

Кад је реч о истребљењу Хананаца, Исус Навин „није ништа пропустио да изврши од свега оног што је Јехова заповедио Мојсију“ (ИН 11:15). Али Израелци нису били попут њега и нису уништили све Хананце у земљи. Пошто су неки Хананци остали међу њима, они су искварили Израелце тако да су постали неморални, чинили су зло и клањали се лажним боговима. Зато се у земљи пролило више крви него што би се пролило да су Израелци верно извршили оно што је Јехова рекао и уништили Хананце (Бр 33:55, 56; Су 2:1-3, 11-23; Пс 106:34-43). Јехова је праведан и непристрастан и зато је упозорио Израелце да уколико се удруже с Хананцима, склапају бракове с њима, прихвате њихове изопачене обичаје и њихове богове, он неће правити разлику између њих већ ће уништити и једне и друге и земља ће их „избљувати“ (Из 23:32, 33; 34:12-17; Ле 18:26-30; Пз 7:2-5, 25, 26).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-1-E 359 ¶2

Границе

Након што се жребом одредило где ће племе бити, требало је одредити колико ће земље добити. То је зависило од другог фак-

тора: његове величине. „Жребом разделите земљу у наследство по својим породицама. Већим групама дајте веће наследство, а мањим групама дајте мање наследство. Свака група нека добије у наследство оно што јој жребом буде одређено“ (Бр 33:54). Позиција одређена жребом се није могла мењати, али величина земље јесте. На пример, Јудино племе је добило превелик део земље, па је један део дат Симеоновом племену (ИН 19:9).

7-13. ЈУНА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ПОНОВЉЕНИ ЗАКОНИ 3-4

„Јеховини закони су мудри и праведни“

it-2-E 1140 ¶5

Разборитост

Особа која марљиво проучава Божју Реч и држи се њених заповести разборитија је од својих учитеља и мудрија од старца (Пс 119:99, 100, 130; упоредити с Лу 2:46, 47). То је зато што се ти прописи и закони темеље на Божјој мудрости; када би их се Израелци држали, у очима других народа били би „мудри и разборити“ (Пз 4:5-8; Пс 111:7, 8, 10; упоредити с 1Кр 2:3). Онај ко је разборит свестан је да он треба да се подложи Божјим мерилима и заповестима, а не обрнуто, и усрдно моли Бога да му помогне у томе (Пс 119:169). Он пушта да Божја Реч продре дубоко у њега (Мт 13:19-23), пише је на „плочу свог срца“ (Псл 3:3-6; 7:1-4) и учи да мрзи „сваки зао пут“ (Пс 119:104). Да је Божји Син био такав види се по томе што је био спреман да се повинује ономе што је за њега проречено у Писму и умре на мученичком стубу (Мт 26:51-54).

28. ЈУНА – 4. ЈУЛА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ПОНОВЉЕ- НИ ЗАКОНИ 9–10

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-1-E 103

Енакими

Људи изузетно високог раста који су живели у планинском подручју Ханана и у приморју, нарочито на југу. Тројица њих, Ахиман, Сесај и Талмај, живела су у Хеврону (Бр 13:22). Управо тамо је 12 ухода први пут видело Енакиме, а десеторица су се веома уплашила и проширила причу да су Енакими потомци нефилима и да су Израелци наспрам њих као скакавци (Бр 13:28-33; Пз 1:28). Енакими су постали синоним за висину, па су људи и дивове попут Емеја и Рефаима упоређивали с њима. Вероватно су због своје снаге нашли место у пословици: „Ко може да се одупре Енаковим потомцима?“ (Пз 2:10, 11, 20, 21; 9:1-3).